

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy v právní věci

žalobce: L. M.
proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2022, č. j. KUZZL 68473/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 21. 6. 2022, domáhal u Magistrátu města Zlína, Městského informačního a turistického střediska (dále jen „povinný subjekt“) sdělení informace o výši hrubého platu, o výši náhrady platu za čerpání dovolené a o výši náhrady platu za nevyčerpanou dovolenou osoby Ing. J. S. (bývalý ředitel městské policie), a to konkrétně za měsíce leden a únor 2007.
- 2. Povinný subjekt žádost odmítl rozhodnutím ze dne 7. 7. 2022, sp. zn. MMZL 134233/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), přičemž upozornil na předchozí proběhlá správní řízení, na základě nichž žalobci v roce 2016 poskytl platové informace, včetně informací,

kterých se žalobce domáhal v předmětné žádosti. Případné pochybnosti žalobce o pravdivosti poskytnutých informací byly následně vysvětleny v navazujících správních řízeních, či v řízeních soudních.

3. Žalovaný k odvolání žalobce odkázal na judikaturou dovozený test proporcionality, jímž musí konkrétní požadavek na zpřístupnění informace o platu či odměně projít, aby tuto informaci bylo možné poskytnout. Žalovaný dospěl k závěru, že žádost žalobce sice splnila tři podmínky tohoto testu, neboť zaprvé se požadovaná informace týká veřejného zájmu, zadruhé tato informace existuje a je dostupná a zatřetí je zřejmé, že žalobce plní roli tzv. „společenského hlídačského psa“. Žalovaný však za stěžejní v posuzované věci shledal vyhodnocení, zda byla splněna i čtvrtá podmínka testu proporcionality – zda je účelem požadované informace přispění k diskuzi o věcech veřejného zájmu. Žalovaný má za to, že tato podmínka splněna nebyla. Napadeným rozhodnutím proto odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, a aby nařídil povinnému subjektu poskytnout žalobci požadované informace (§ 16 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.).
5. Žalobce v podané žalobě zmínil, že se dlouhodobě domáhá informací o mimořádných odměnách čtyř vysoce postavených úředníků povinného subjektu. Žalobce se domnívá, že informace, poskytnuté povinným subjektem, jsou nepravdivé. Konkrétně poukazuje na nesrovnalosti ve výkazech platu Ing. J. S., ze kterých podle žalobce vyplývá, že povinný subjekt minimálně jednu mimořádnou odměnu tohoto úředníka zatajil. Vyvrácení tvrzených nepravdivých informací je možné pouze na základě informací, které žalobce požadoval v předmětné žádosti. Jelikož povinný subjekt jeho žádosti nevyhověl a žalovaný jeho postup potvrdil, je žalobce přesvědčen, že správní orgány zasáhly do jeho veřejného subjektivního práva na svobodný přístup k informacím.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce a další podání

6. Žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, neboť je toho názoru, že pochybnosti žalobce o pravdivosti poskytnutých informací (na podkladě předchozích žádostí o informace) pramení z nesprávného pochopení mzdové problematiky. Své závěry žalovaný v napadeném rozhodnutí v potřebném rozsahu odůvodnil, blíže proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby krajský soud (pro případné prověření pravdivosti poskytnutých informací) předvolal jako svědkyni I. C., vedoucí mzdové účtárny povinného subjektu.
7. Žalobce v replice odkázal na odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. MMZL 063595/2019, v němž osoba zúčastněná na řízení uvedla, že Ing. S. byl v lednu 2007 zúčtován plat hrubý plat v celkové výši 38 682 Kč, a to za 21 odpracovaných dnů a 1 den čerpané dovolené a v měsíci únoru 2007 pak hrubý plat v celkové výši 112 056 Kč, a to za 17 odpracovaných dnů, 3 dny čerpané dovolené a 12 a půl dne nevyčerpaného nároku dovolené při skončení pracovního poměru. Žalobce namítá, že nárůst hrubého platu nemohl být vyvolán rozdílným počtem dnů čerpané dovolené a proplacením 12 a půl dne nevyčerpané dovolené. Žalobce nepovažuje za vhodné předvolat svědkyni navrženou žalovaným, neboť ta nemůže doložit poměry v době vyplácení předmětných platů. Toto

naopak může objasnit paní Mgr. I. D., vedoucí mzdové účtárny v měsících leden a únor 2007. Žalobce proto navrhuje provedení její svědecké výpovědi. Žalobce taktéž navrhuje, aby krajský soud vyžádal od banky, která zprostředkovávala převody platů Ing. S., kopie bankovních výpisů za červenec až prosinec 2006 a leden a únor 2007. Žalobce krajskému soudu navrhuje, aby porovnal takto získané hodnoty s hodnotami vyplývající z poskytnutých informací.

8. V reakci na tuto repliku žalovaný uvedl, že rozdíl platu Ing. S. za měsíc únor roku 2007 oproti lednu roku 2007 o částku 73 374 Kč je způsoben především proplacením 12 a půl dne nevyčerpaného nároku dovolené při skončení pracovního poměru. Roli v tomto nárůstu však hraje i meziměsíční nárůst platu připadajícího na odpracovaný den (méně pracovních dnů v měsíci únoru a tím vyšší částka připadající na odpracovaný den), a také vyšší počet dnů čerpané, resp. proplacené dovolené. Žalovaný taktéž upozornil, že za účelem vypořádání odvolacích námitek navštívil dne 9. 8. 2022 příslušné pracoviště povinného subjektu a v software, v němž je vedeno mzdové účetnictví, ověřil, že dříve poskytnuté informace o platu Ing. S. jsou pravdivé. S návrhem žalobce, aby krajský soud pravdivost poskytnutých informací prostřednictvím výpisů z bankovních účtů, žalovaný nesouhlasí a poznamenává, že tímto způsobem by byl získán čistý plat, žádost o informace ale směřovala ke sdělení údajů o hrubém platu Ing. S. Žalovaný nevidí důvod ani pro předvolání Mgr. I. D. k výsledku.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud přezkoumal, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. Krajský soud úvodem konstatuje, že o skutkově obdobné věci rozhodoval jiný senát ve věci vedené pod sp. zn. 30 A 88/2019. Spor se taktéž jako v nyní posuzované věci týkal poskytnutí informace o hrubém platu, osobním ohodnocení a případně dalších příplatcích čtyř osob, včetně Ing. J. S. Krajský soud původně v rozsudku ze dne 29. 11. 2021, č. j. 30 A 88/2019-121 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na <https://www.nssoud.cz>), žalobci vyhověl a uložil povinnému subjektu, aby žalobci poskytl požadované informace. Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku ze dne 14. 4. 2022, č. j. 10 As 542/2021-99, dal sice krajskému soudu za pravdu, že žalobce má právo na určité informace o platech úředníků, ovšem ne nutně v požadovaném rozsahu.
11. Nejvyšší správní soud uvedl, že je třeba v dalším soudním řízení rozebrat, *„jak může k diskusi o věcech veřejného zájmu přispět informace o platu Ing. M. v letech 2000 až 2007, což byla informace v době, kdy žalobce žádost podal, již jedenáct let stará. Pokud byl Ing. M. tajemníkem Magistrátu města Zlín do února 2008, legitimní zájem na diskusi o jeho platu v červenci 2018, kdy žalobce svou žádost podal, je podstatně oslaben (tím spíše je to vidět u Ing. S., který byl ředitelem městské policie dokonce jen do února 2007). Jistě platí, jak správně poznamenal krajský soud, že osoby na vrcholných pozicích ve veřejné správě musí do jisté míry počítat se zvýšeným zájmem veřejnosti. Současně však obecně platí, že s postupem doby, zejména pokud dotčené osoby již ve vrcholné pozici nejsou, klesá legitimní zájem na informace o jejich platech. Pokud tedy žalobce nebude s to krajskému soudu pádně vysvětlit, jakému legitimnímu účelu mohou sloužit informace o tom, jaký plat měli před jedenácti až osmnácti lety Ing. M. a Ing. S., měl by krajský soud v této části žalobu zamítnout.* (pozn. zvýraznění doplněno krajským soudem)“
12. Krajský soud, veden výše uvedenými závěry, provedl ve věci pod sp. zn. 30 A 88/2019 ústní jednání, aby dal žalobci příležitost náležitě vysvětlit důvody své žádosti. Jednání ve věci

proběhlo dne 22. 6. 2022 (tj. den po podání žádosti o informace v nyní posuzované věci). Krajský soud následně ve věci rozhodl novým rozsudkem ze dne 23. 6. 2022, č. j. 30 A 88/2019-221, v němž žalobci částečně vyhověl a přikázal povinnému subjektu poskytnutou některé požadované informace, nikoliv však informace o platových poměrech Ing. S. Krajský soud konstatoval, že více jak deset let staré události a informace nejsou (bez dalšího) způsobilé vyvolat relevantní veřejnou debatu. „Nelze také přehlédnout, že žalobce informace o celkové výši příjmů dotčených osob již v minulosti získal a k vyvolání diskuze o věcech veřejného zájmu je mohl využít. Nyní v podstatě žádá obdobné informace, jen jinak (podrobněji) strukturované, neboť chce prostřednictvím nově vyžádaných informací zpochybnit pravdivost těch dříve poskytnutých“.

13. Krajský soud v citovaném rozsudku dále dodal, že přesvědčivé vysvětlení svých pochybností nenabídl žalobce ani v doplnění žaloby či v ústním přednesu před soudem. Krajskému soudu tak nezbylo, než spolu s Nejvyšším správním soudem konstatovat, že chce-li si žalobce jen „ověřit“ správnost již dříve poskytnutých informací, není to důvodem, který by ospravedlnil poskytnutí informace o platu za dlouhých deset let, neboť „informace o platech starší než tři roky už nemají potenciál vyvolat diskuzi o věcech veřejného zájmu – nebo alespoň o tom žalobce soud v nynějším případě nepřesvědčil“.
14. Krajský soud nemá v nyní posuzované věci důvod se od výše citovaných závěrů odchýlit. Předně upozorňuje, že žalobce, jako účastník soudního řízení vedeného pod sp. zn. 30 A 88/2019, tak řízení před Nejvyšším správním soudem, byl srozuměn o nezbytnosti blíže zdůvodnit, jakému legitimnímu účelu může sloužit informace o platu úředníků, které jsou v době podání žádosti patnáct let staré. Bez tohoto zdůvodnění totiž není povinný subjekt povinen požadovanou informaci sdělit, neboť s časem významně klesá veřejný zájem na vedení diskuze, a naopak převládá právo konkrétních úředníků na ochranu soukromí. Z předmětné žádosti ze dne 21. 6. 2022 pak vůbec nevyplývá, za jakým účelem žalobce informace požadoval. Ze správního spisu je sice patrné, že záměrem žalobce bylo ověření pravdivosti již dříve poskytnutých informací, jak však uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 10 As 542/2021-99, pádným důvodem pro poskytnutí informací o platech za dlouhých deset let rozhodně není, že si žalobce chce „ověřit“ správnost již dříve poskytnutých informací. Jiný legitimní důvod pro poskytnutí požadovaných informací žalobce neuvedl.
15. Krajský soud tak má za to, že žalobce ve správním řízení neuvedl žádný legitimní důvod, který by jej opravňoval k přístupu k informacím o platu a ohodnocení Ing. S. za měsíce leden a únor 2007. Bylo proto nadbytečné, aby soud prováděl výpověď účastníky navržených svědkyní - Mgr. I. D. a I. C., neboť tyto měly směřovat k prokázání či zpochybnění pravdivosti původně poskytnutých informací ze strany povinného subjektu, což sám o sobě není legitimní důvod pro poskytnutí informace (viz předchozí bod tohoto rozsudku). Blížší osvětlení poměrů na mzdové účtárně povinného subjektu tak nemohlo mít vliv na posouzení věci. Z obdobného důvodu si krajský soud nevyžádal výpisy z bankovních účtů Ing. S. za měsíce červenec až prosinec 2006 a leden a únor 2007, neboť žalobce jimi chtěl taktéž zpochybnit pravdivost poskytnutých informací.

V. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. října 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu